

Neuvoston perustelut: Neuvoston ensimmäisessä käsittelyssä vahvistama kanta (EU) N:o 21/2016 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen antamiseksi Koillis-Atlantin syvänmeren kantojen kalastusta koskevista erityisedellytyksistä, Koillis-Atlantin kansainvälisillä vesillä harjoitettavaa kalastusta koskevista säännöksistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2347/2002 kumoamisesta

(2016/C 433/02)

I JOHDANTO

1. Euroopan komissio toimitti asiakohdassa mainitun ehdotuksen 19. heinäkuuta 2012 neuvostolle ja Euroopan parlamentille ⁽¹⁾. Ehdotuksen tavoitteena oli saattaa ajan tasalle voimassa oleva asetus syvänmeren kantojen kalastusta koskevista erityisedellytyksistä ⁽²⁾.
2. Sisäisen ja ulkoisen kalastuspolitiikan työryhmä käsitteli ehdotusta perusteellisesti tammikuun 2014 ja marraskuun 2015 välisenä aikana.
3. Euroopan parlamentti vahvisti ensimmäisen käsittelyn kantansa äänestyksessä 10. joulukuuta 2013 ⁽³⁾.
4. Työryhmän käsiteltäviä parlamentin tarkistukset myös uuden YKP:n ⁽⁴⁾ periaatteet huomioon ottaen puheenjohtajavaltio Luxemburg laati asiakirjan 5803/5/14 kolmannessa sarakkeessa esitetyn kompromissitekstin ja myös asiakirjassa 15306/15 esitetyt tekniset päivitykset. Pysyvien edustajien komitea hyväksyi kyseisen tekstin 11. marraskuuta 2015. Tämän pohjalta puheenjohtajavaltio sai valtuuden aloittaa neuvottelut Euroopan parlamentin kanssa.
5. Luxemburgin puheenjohtajakaudella 17. marraskuuta 2015 pidetyn kolmikantakokouksen jälkeen kolmikantakokouksia pidettiin vielä 26. huhtikuuta, 25. toukokuuta sekä 14. ja 30. kesäkuuta 2016 Alankomaiden puheenjohtajakaudella, ja Euroopan parlamentin kanssa päästiin alustavaan yhteisymmärrykseen.
6. Euroopan parlamentin kalatalousvaliokunnan puheenjohtaja ilmoitti 13. heinäkuuta 2016 päivättyllä kirjeellä pysyvien edustajien komitean (Coreper I) puheenjohtajalle, että jos neuvosto toimittaa Euroopan parlamentille virallisesti kantansa sovitun mukaisena ja lingvistijuristien viimeistelyä sen, hän suosittelee täysistunnolle neuvoston kannan hyväksymistä tarkistuksitta parlamentin toisessa käsittelyssä.
7. Pysyvien edustajien komitea vahvisti 20. heinäkuuta 2016 lopullisen kompromissitekstin yhteisymmärrystä silmällä pitäen ⁽⁵⁾.

II TAVOITE

8. Ehdotuksen tavoitteena oli saattaa ajan tasalle ja tarkentaa voimassa olevan asetuksen keskeisiä osia (kalastuslupajärjestelmä, tiedonkeruu, pyyntiponnistuksen seuranta ja valvonta) ja yksinkertaistaa raportointivelvoitteita ja täydentää järjestelmää toimilla, jotka pienentävät syvänmeren kalastuksen vaikutusta ekosysteemeihin (käsite ”kalastuksen jalanjälki” ja pohjatoolauksen lopettaminen vaiheittain).

III NEUVOSTON ENSIMMÄISEN KÄSITTELYN KANNAN ANALYSOINTI

A. Yleistä

9. Neuvoston kanta tukee laajalti komission ehdotusta seuraavilta osin: kalastuslupajärjestelmän nykyaikaistaminen, erityisten tiedonkeruu- ja kirjaamissäännösten parempi mukauttaminen yleisiin tiedonkeruupuitteisiin, raportoinnin yksinkertaistaminen ja valvontasäännösten uudelleentarkastelu. Neuvosto on kuitenkin ottanut käyttöön joustoa lisääviä tekijöitä, jotta voidaan vähentää hallinnollista taakkaa ja välttää suhteettomia toimenpiteitä (ks. esimerkiksi neuvoston kannan 5 artiklan 6 kohta, 6 artiklan 2 kohta, 10 ja 12 artikla sekä 13 artiklan 2 kohta). Lisäksi neuvosto on poistanut ehdotuksesta pyyntiponnistuksen hallinnointia koskevat valinnaiset säännökset ottaen huomioon YKP:n uudistuksen uudet hallinnointiperiaatteet, joihin kuuluu purkamisvelvoitteen käyttöönotto.

⁽¹⁾ Ks. asiak. 12801/12.

⁽²⁾ Asetus (EY) N:o 2347/2002.

⁽³⁾ Ks. asiak. 17452/2013.

⁽⁴⁾ Asetus (EU) N:o 1380/2013.

⁽⁵⁾ Ks. asiak. 11141/16.

10. Johtuen YKP:n uudistuksesta, joka tuli voimaan vasta 1. tammikuuta 2014 sen jälkeen, kun parlamentti oli hyväksynyt ensimmäisen käsittelyn kantansa, neuvosto ei voinut hyväksyä joitakin Euroopan parlamentin ehdottamia tarkistuksia, joissa oli tarkoitus edetä uuden YKP:n periaatteita pidemmälle syvänmeren kalastuksessa (esim. tarkistukset 36 ja 37 kapasiteetin hallinnoinnista, tarkistukset 65 ja 66 saalisrajoituksista, kun tietoa on vähän saatavilla ja tarkistus 71 syvänmeren lajien purkamisvelvoitteesta) eikä muutettuja YKP:n osia (esim. tarkistus 119 Euroopan meri- ja kalatalousrahaston rahoitustuesta).
11. Komission ehdotukseen tehtyjen muutosten osalta neuvosto nojautuu parlamentin ehdottamiin muutoksiin. Tämä koskee ”kalastuksen jalanjälkeä” (tarkistukset 43–55) ja sellaisten alueiden nimeämistä, joilla esiintyy tai saattaa esiintyä haavoittuvia meriekosysteemejä (tarkistukset 42 ja 56). Komission ehdotus, joka koskee pohjatroulauksen lopettamista vaiheittain syvänmeren kalastuksessa ja jota parlamentti ei hyväksynyt sellaisenaan (ks. tarkistus 62), on korvattu neuvoston kannassa kolme eriävää näkemystä yhdistäen säännöskokonaisuudella (ei pohjakalastusta yli 800 metrin syvyydessä EU:n vesillä tai EU:n vesialueilla, jotka on yksilöity syvänmeren haavoittuvien meriekosysteemien suojelutarkoituksessa; tiukat edellytykset koekalastukselle vakiintuneiden kalastusalueiden ulkopuolella (”jalanjälki”) soveltamalla seuraamuksia, jos sääntöjä ei noudateta; tarkkailijajärjestelmän suurempi kattavuus ja tiukemmat raportointivaatimukset niiden lajien osalta, jotka indikaattoreina antavat viitteitä haavoittuvien meriekosysteemien todennäköisyydestä; ja yksityiskohtainen arviointi asetuksen vaikutuksesta neljän vuoden kuluttua).

B. *Erityisnäkökohtia*

12. Kolme toimielintä ilmaisivat erityisen huolensa tarkkailijajärjestelmän kattavuudesta syvänmeren lajeja kalastavilla aluksilla. Pyrittäessä ottamaan huomioon toisaalta parlamentin halu lisätä nopeasti tieteellistä tietämystä syvänmeren lajeista ja pyydysten vaikutuksista ja toisaalta neuvoston halu soveltaa kattavuuden osalta standardiparametreja ja välttää asettamasta niukkojen henkilöstöresurssien vuoksi etusijalle yhtä kalastusta muihin nähden, kompromissi löytyi 20 %:n kattavuutta edustavasta tarkkailijajärjestelmästä, joka tulee pakolliseksi syvänmeren lajeja pohjatrouleilla tai -verkoilla pyytävillä aluksille (neuvoston kannan 16 artikla). Tätä prosenttiosuutta voidaan tarkastella uudelleen yhteispäätösmenettelyllä komission pyynnöstä suoritettavan tieteellisen arvioinnin jälkeen.
13. Parlamentin ja komission kanssa käydyin yhteydenpidon aikana asetuksen maantieteellinen soveltamisala aiheutti kiistaa. Parlamentti kannatti uuden järjestelmän ulottamista EU:n alusten Koillis-Atlantin kansainvälisillä vesillä harjoittamiin toimiin, joita säännellään Koillis-Atlantin kalastuskomission (NEAFC) toimenpiteillä. Neuvosto vastusti tällaista lähestymistapaa, koska se oli huolissaan erilaisten sääntöjen soveltamisesta samalla alueella sekä Koillis-Atlantin kalastuskomission kehittämästä erityisestä hallinnointitavasta, ja korosti kalastuskäytäntöjen erilaisuutta. Kompromissi löytyi sitä kautta, että tarkkailijajärjestelmän kattavuutta koskevat säännöt ulotettiin valikoidusti koskemaan Koillis-Atlantin kalastuskomission vesillä toimivia EU:n aluksia (neuvoston kannan 16 artiklan 5 kohta) Tässä yhteydessä otettiin käyttöön vaatimus, joka on kansainvälisellä tasolla tätä nykyä sovellettu tiukempi. Lisäksi neuvosto suostuu edelleen soveltamaan Koillis-Atlantin kalastuskomission vesillä harjoitettaviin toimiin alueelle pääsyä koskevan alkuperäisen asetuksen säännöksiä, jotka koskevat nimettyjä satamia, tiedonantovelvoitetta ja kalastuslupaa (neuvoston kannan 20 artiklan 3 kohta).
14. Lopuksi neuvosto hyväksyy kannassaan arviointiin (19 artikla) sisältyvien osatekijöiden kokonaisuuden, jonka on tarkoitus johtaa nykyisten ja uusien toimenpiteiden yksityiskohtaiseen uudelleentarkasteluun siltä osin, ovatko toimenpiteet asianmukaisia kantojen pitkän aikavälin säilyttämisen, haavoittuviin meriekosysteemeihin kohdistuvien vähäisten vaikutusten ja paremman tieteellisen tietämyksen kannalta.

IV PÄÄTELMÄ

15. Neuvosto on ottanut komission ehdotuksen ja Euroopan parlamentin ensimmäisen käsittelyn kannan kaikilta osin huomioon kantansa laadinnassa.
-